

STATUTÁRNÍ MĚSTO OSTRAVA
Úřad městského obvodu Ostrava-Jih
Horní 791/3, 700 30 Ostrava-Hrabůvka
odbor výstavby a životního prostředí

Vaše značka:

ze dne:

Č. j.:

JIH/073716/13/VŽP

Sp. zn.

S-JIH/048777/13/VŽP

Pan

Vyřizuje :

Ing. Petr Halfar

Telefon:

599 430 207

E-mail:

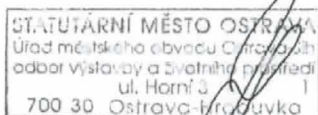
petr.halfar@ovajih.cz

Datum:

19.12.2013

Rozhodnutí odboru legislativně právního MMO ze dne 04.12.2013

Na základě výše uvedeného rozhodnutí přikládáme rozsudky NS-ČR ze dne 25.08.2010 a 21.11.2006, kde je uvedena schůdnost na pozemních komunikacích. Venkovní schodiště je účelovou pozemní komunikací a slouží ke spojení dvou výškových úrovní vnějších podest.

Ing. Petr Halfar

vedoucí odboru výstavby a ŽP

Na vědomí:

- odbor legislativně právní MMO
- tajemník – Mgr. Petr Mentlík

Rozhodnutí NS

25 Cdo 1713/2008

[↵ \[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebPrint/5F29FA2456AC310FC1257A4E006758EC?openDocument\]](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebPrint/5F29FA2456AC310FC1257A4E006758EC?openDocument) [\[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/CreateWordDocBody?openAgent&unid=5F29FA2456AC310FC1257A4E006758EC&\]citace](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/CreateWordDocBody?openAgent&unid=5F29FA2456AC310FC1257A4E006758EC&]citace)

Právní věta: Závadami ve schůdnosti pozemní komunikace se rozumí natolik významné změny (zhoršení) schůdnosti komunikace, že chodec ani při obezřetné chůzi respektující stav komunikace či důsledky povětrnostních vlivů nemůže jejich výskyt předpokládat a účinně na ně reagovat.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.08.2010

Spisová značka: 25 Cdo 1713/2008

ECLI: ECLI:CZ:NS:2010:25.CDO.1713.2008.1

Typ rozhodnutí: ROZSUDEK

Heslo: Náhrada škody
Pozemní komunikace

Dotčené předpisy: § 26 odst. 2,5,7 předpisu č. 13/1997Sb.
§ 27 odst. 3 předpisu č. 13/1997Sb.

Kategorie rozhodnutí: A

Publikováno ve sbírce pod číslem: 140 / 2011

Citace rozhodnutí Nejvyššího soudu by měla obsahovat formu rozhodnutí, označení soudu, datum rozhodnutí, spisovou značku, případně údaj o uveřejnění ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek a odkaz na zdroj. Vzor: *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 11. 2001, sp. zn. 21 Cdo 123/2001, uveřejněné pod č. 11/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dostupné na www.nsoud.cz.*

25 Cdo 1713/2008

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Škárové a soudců JUDr. Petra Vojtky a JUDr. Roberta Waltra v právní věci žalobce **MUDr. A. Š.**, zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem v Moravské Ostravě, Masná 8, proti žalovanému **statutárnímu městu Ostrava** – Magistrátu města Ostravy, se sídlem úřadu v Ostravě – Moravské Ostravě, Prokešovo nám. 8, o 119.079,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 16 C 55/2002, o dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. října 2005, č.j. 11Co 273/2005-92, takto:

I. Dovolání **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se na žalovaném domáhal náhrady za poškození zdraví, k němuž došlo 20. 3. 2000, když v ranních hodinách při cestě do zaměstnání uklouzl a upadl na neposypaném chodníku na náledí a přivodil si vážný úraz levé dolní končetiny.

Okresní soud v Ostravě částečným rozsudkem ze dne 23. listopadu 2004, č.j. 16 C 55/2002-70, uložil žalovanému zaplatit žalobci na bolestném částku 54.000,- Kč s 5,5% úrokem z prodlení od 19. 3. 2002 do zaplacení a žalobu ohledně 11,5% úroku z prodlení z částky 54.000,- Kč do 19. 3. 2002 do zaplacení zamítl. V řízení zjistil, že žalobce upadl za mrazivého počasí v časných ranních hodinách na namrzlé a neposypané místní komunikaci, jejímž vlastníkem je žalovaný. Dovodil, že žalovaný byl povinen zajišťovat na uvedené místní komunikaci schůdnost odstraňováním sněhu a náledí, a je tedy podle § 27 odst. 2 zák. č. 13/1990 Sb., o **pozemních** komunikacích, odpovědný za škodu, jejíž příčinou byla závada ve **schůdnosti**, přičemž neprokázal, že nebylo v mezích jeho možností závadu zmírnit či na ni předepsaným způsobem upozornit.

K odvolání žalovaného Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. října 2005, č.j. 11 Co 273/2005-92, rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu na zaplacení částky 54.000,- Kč s příslušenstvím zamítl a ve zbývajícím rozsahu ohledně úroků z prodlení 11,5% z částky 54.000,- Kč od 19. 3. 2002 do zaplacení rozsudek soudu prvního stupně zrušil a řízení v této části zastavil. Vyšel ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně a na rozdíl od něj dospěl k závěru, že stav, jenž nastal kolem třetí hodiny ráno dne 20. 3. 2000 na místě úrazu žalobce, nelze hodnotit jako závadu ve **schůdnosti** ve smyslu ustanovení § 27 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb. ve znění tehdy účinném. Muselo by se jednat o takovou změnu ve **schůdnosti**, kterou by žalobce nemohl předvídat, pokud by chůzi přizpůsobil dané povětrnostní situaci. V řízení bylo prokázáno, že žalobce předtím, než vstoupil na chodník, si všiml, že je chodník v důsledku mrazivého počasí namrzlý, a ve smyslu ustanovení § 26 odst. 7 zák. č. 13/1997 Sb. mohl tedy předvídat, že je **komunikace** namrzlá. Nejednalo se proto o takovou závadu ve **schůdnosti**, za niž by žalovaný nesl odpovědnost. Jeho odpovědnost za škodu způsobenou pádem žalobce na chodníku by navíc nebyla dána ani v případě, že by se jednalo o závadu ve **schůdnosti**, neboť nebylo v mezích možností žalovaného takovou závadu na komunikaci třetí třídy odstranit před třetí hodinou ranní, kdy se úraz žalobci stal, když v noci z 19. na 20. 3. 2000 klesla teplota pod bod mrazu a vytvořila se námraza. Po žalovaném nelze totiž spravedlivě požadovat, aby již v tak časných ranních hodinách, kdy došlo k pádu žalobce, byla na komunikaci třetí třídy vzniklá námraza odstraněna.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dovolání z důvodu nesprávného právního posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř.). Poukazuje na povinnosti vlastníka místní **komunikace** podle § 27 zákona č. 13/1997 Sb. odstraňovat **závady** ve sjízdnosti, popřípadě **schůdnosti**, a na ustanovení § 415 obč. zák., podle něžž je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, majetku, na přírodě a životním prostředí. Nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že nebylo v možnostech žalovaného závadu odstranit, zmírnit nebo na ni upozornit, a v tomto směru vytýká

odvolacímu soudu chybné zhodnocení provedených důkazů. S poukazem na dispečerské záznamy firem, jež ošetřují **komunikace**, dovozuje, že **komunikace** byly namrzlé již předchozího dne, a bylo dost času k jejich řádnému ošetření. Žalobci bylo známo, že mrzne, neboť mrzlo několik dní, avšak předpokládal, že **komunikace** již budou ošetřeny. Navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ve vyjádření k dovolání ztotožnil se závěrem odvolacího soudu a navrhl zamítnutí dovolání žalobce.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, účastníkem řízení, zastoupeným advokátem ve smyslu ust. § 241 o. s. ř., dospěl k závěru, že dovolání, které je přípustné podle ust. § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., není důvodné. Vzhledem k tomu, že dovoláním napadený rozsudek byl vydán dne 24. října 2005, Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle dosavadních předpisů (tj. podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. 7. 2009 – srov. bod 12. čl. II zákona č. 7/2009 Sb.).

Nesprávné právní posouzení věci jako důvod dovolání podle § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř. spočívá v tom, že odvolací soud aplikoval na zjištěný skutkový stav nesprávný právní předpis nebo že správně použitý právní předpis nesprávně vyložil, případně jej na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Především k námitkám dovolatele je třeba uvést, že zákon č. 13/1997 Sb., o **pozemních komunikacích**, jenž upravuje objektivní odpovědnost vlastníků (správců) komunikací za škodu způsobenou závadami ve sjízdnosti či **schůdnosti**, je speciálním předpisem ve vztahu k obecnému právnímu předpisu, kterým je občanský zákoník. Nelze proto důvodně vytýkat odvolacímu soudu, že měl nárok posoudit z hlediska odpovědnosti za porušení tzv. obecné prevenční povinnosti podle ustanovení § 415 obč. zák., neboť jeho aplikace přichází v úvahu tam, kde neexistuje konkrétní právní úprava vztahující se na jednání, jehož protiprávnost se posuzuje.

Podstatou námitek dovolatele je nesouhlas se závěrem odvolacího soudu, že nebylo v možnostech žalovaného závadu na chodníku odstranit, zmírnit nebo na ni upozornit. Rozhodnutí odvolacího soudu však spočívá především na závěru, že stav **komunikace**, na níž došlo k úrazu, nelze podřadit pod pojem „závada **ve schůdnosti**“, a proto žalovaný neodpovídá podle silničního zákona za škodu vzniklou žalobci.

Podle § 27 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o **pozemních komunikacích**, ve znění zákonů č. 281/1997 Sb., č. 259/1998 Sb., č. 146/1999 Sb. (tj. ve znění účinném v době úrazu žalobce), vlastník místní **komunikace** odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada **ve schůdnosti** místní **komunikace** nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u **závady** způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

Podle § 26 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb. jsou v zastavěném území obce místní **komunikace** a průjezdní úsek silnice schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterým je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Podle odstavce 7 tohoto ustanovení se závadou **ve schůdnosti** pro účely tohoto zákona rozumí taková změna **ve schůdnosti pozemní komunikace**, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Podle odstavce 5 tohoto ustanovení jsou povětrnostními situacemi a jejich důsledky, které mohou podstatně zhoršit nebo přerušit sjízdnost, vánice a intenzivní dlouhodobé sněžení, vznik souvislé námrazy, mlhy, oblevy, mrznoucí déšť, vichřice, povodně a přívalové vody a jiné obdobné povětrnostní situace a jejich důsledky.

Podle § 41 odst. 1, 2 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o **pozemních komunikacích**, zimní údržbou se podle pořadí důležitosti zmírňují **závady** vznikající povětrnostními vlivy a podmínkami za zimních situací ve sjízdnosti komunikací a **ve schůdnosti** místních komunikací a průjezdních úseků silnic. Zimní údržba se provádí podle plánu zimní údržby. V obvyklé zimní situaci vlastníků (správce) **komunikace** odstraní nebo alespoň zmírní **závady ve sjízdnosti (schůdnosti) komunikace** v časových lhůtách stanovených plánem zimní údržby.

Zásadně je třeba vycházet z toho, že objektivní odpovědnost správce **komunikace** za škody způsobené závadou **ve schůdnosti** podle zák. č. 13/1997 Sb. je spojována s takovým stavem na vozovce, který tvoří závadu **ve schůdnosti** ve smyslu § 26 cit. zák. Závada **ve schůdnosti** je v podstatě nepředvídatelnou změnou **ve schůdnosti komunikace**, způsobenou vnějšími vlivy. Jestliže v daném případě se podle skutkových zjištění nevyskytovaly v době úrazu na komunikaci změny, mající charakter **závady ve schůdnosti**, a příčinou pádu žalobce tedy nebyla závada **ve schůdnosti**, jak je vymezena v zákoně, nejedná se o objektivní odpovědnost vlastníka místní **komunikace**.

S odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 25 Cdo 1257/2005 (v němž byla řešena otázka **závady ve sjízdnosti komunikace**), je třeba dodat, že zákon č. 13/1997 Sb. ani jeho prováděcí předpis (vyhl. č. 104/1997 Sb.) na rozdíl od předchozí právní úpravy (srov. 12 odst. 2 vyhl. č. 35/1984 Sb.) neuvádí ani příkladmo skutečnosti, které tuto závadu tvoří (např. ojedinelé místo s náledím vzniklým námrazou). Závadami **ve schůdnosti pozemní komunikace** se rozumí natolik významné změny (zhoršení) **schůdnosti komunikace**, že chodec ani při obezřetné chůzi respektující stav **komunikace** či důsledky povětrnostních vlivů nemůže jejich výskyt předpokládat a účinně na ně reagovat (obdobně srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1495/2003, publikované v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. C 2751).

Odvolačí soud dospěl k závěru, že žalovaný neodpovídá podle silničního zákona za škodu vzniklou žalobci pádem na chodníku vzhledem k tomu, že konkrétní zjištěné skutečnosti o stavu **komunikace** v době a v místě úrazu neodpovídají pojmu **závady ve schůdnosti** ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb. Právní názor odvolacího soudu na odpovědnost vlastníka **komunikace** za škodu způsobenou závadou **ve schůdnosti** je správný. Za této situace námitky dovolatele, zda měl žalovaný dostatek času k ošetření namrzlých komunikací, a tedy zda by se mohl zprostit odpovědnosti, nemohou být právně relevantní.

Vzhledem k tomu, že dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. není naplněn a rozhodnutí odvolacího soudu je z hlediska námitek v dovolání správné, dovolací soud dovolání zamítl (ust. § 243b odst. 2, věta první před středníkem, o. s. ř.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 243b odst. 5, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce nemá na náhradu nákladů dovolacího řízení právo a žalovanému náklady v dovolacím řízení nevznikly.

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Marta Š k á r o v á , v. r.
předsdkyně senátu

Rozhodnutí NS

25 Cdo 1304/2006

 [http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebPrint/069AE7D380D8F6C7C1257A4E006A548B?openDocument] [http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/CreateWordDocBody?openAgent&unid=069AE7D380D8F6C7C1257A4E006A548B&citace]

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 21.11.2006

Spisová značka: 25 Cdo 1304/2006

ECLI: ECLI:CZ:NS:2006:25.CDO.1304.2006.1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Kategorie rozhodnutí: C

Citace rozhodnutí Nejvyššího soudu by měla obsahovat formu rozhodnutí, označení soudu, datum rozhodnutí, spisovou značku, případně údaj o uveřejnění ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek a odkaz na zdroj. Vzor: *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 11. 2001, sp. zn. 21 Cdo 123/2001, uveřejněné pod č. 11/2003 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dostupné na www.nsoud.cz.*

25 Cdo 1304/2006

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Vojtka a soudců JUDr. Marty Škárové a JUDr. Jana Eliáše, Ph.D. v právní věci žalobce J. V., zastoupeného advokátem, proti žalovanému městu P. zastoupenému advokátem za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného Č. p., a. s., o zaplacení 120.980,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 7 C 648/2004, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2005, č. j. 6 Co 1683/2005-80, takto:

I. Dovolání se zamítá.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 13.566,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Písku rozsudkem ze dne 9. 3. 2005, č. j. 7 C 648/2004-59, zamítl žalobu o zaplacení 120.980,- Kč s 2 % úrokem z prodlení od 5. 2. 2004 do zaplacení, požadovaných z titulu náhrady škody na zdraví a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Vyšel ze zjištění, že žalobce v nočních hodinách dne 13. 7. 2001 upadl při chůzi na chodníku před blokem domu č. p. 1894 – 1896 v B. ulici v P. Chodník byl poškozen prorůstajícími kořeny topolu vysazeného na pozemku vedle chodníku. Ze svědeckých výpovědí vzal soud prvního stupně za prokázané, že k prorůstání kořenů a narušení povrchu místní komunikace docházelo již v období předcházejícím úrazu žalobce.

Jak žalobce, tak i ostatní obyvatelé přilehlých domů o tomto narušení věděli, neboť sami iniciovali u žalovaného opravu **komunikace**. Žalobce při pádu utrpěl úraz, který si vyžádal operaci a následnou hospitalizaci v nemocnici. Náhrada za ztrátu na výděleku činila za období od 14. 7. 2001 do 22. 9. 2002 částku 69.380,- Kč, bolestné a náhrada za ztížení společenského uplatnění byla ohodnocena 430 body. Soud prvního stupně nepochyboval o vlastnickém právu žalovaného k předmětné komunikaci – chodníku, na kterém se žalobci stal úraz, a to na základě ustanovení § 9 zákona č. 13/1997 Sb., avšak dle jeho názoru žalovaný neodpovídá žalobci za škodu na základě ustanovení § 27 odst. 3 zákona o **pozemních komunikacích**. Popsané narušení místní **komunikace** totiž nemůže být závadou **ve schůdnosti**, kterou se pro účely zákona o **pozemních komunikacích** rozumí taková změna **ve schůdnosti pozemní komunikace**, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Narušení povrchu místní **komunikace** prorůstajícími kořeny stromu proto nemohlo být změnou, kterou by chodec nebyl schopen předvídat při pohybu přizpůsobeném stavu **komunikace**. S ohledem na příčinu narušení povrchu **komunikace** je dle názoru soudu prvního stupně zcela vyloučeno, aby k narušení tohoto povrchu došlo v krátkém časovém období, a aby toto narušení nemohl chodec předvídat.

K odvolání žalobce Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 15. 9. 2005, č. j. 6 Co 1683/2005-80, rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud se ztotožnil se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně a rovněž s právním závěrem, že žalovaný je vlastníkem **komunikace** podle § 9 cit. zákona č. 13/1997 Sb. Dle názoru odvolacího soudu však žalovaný za škodu na zdraví žalobce odpovídá, a to objektivně podle § 26 odst. 7 a § 27 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., dle kterého vlastník **komunikace** odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada **ve schůdnosti místní komunikace** nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u **závady** způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit. Odvolací soud rovněž poukázal na ustanovení § 12 odst. 5 vyhl. č. 35/1984 Sb., dle kterého se závadami **ve schůdnosti** chodníku, místních komunikací určených výhradně pro chodce a přechodu pro chodce na průjezdních úsecích silnic v území zastavěném rozumí **závady** obdobné závadám **ve sjízdnosti**, pokud tyto **závady** neumožňují bezpečnou chůzi ani při zvýšené opatrnosti chodců. Závadami **ve sjízdnosti** se mj. rozumí ojedinělé výtluky, výmoly a hrboly. O ty se v daném případě také dle názoru odvolacího soudu jedná. Výtluky, výmoly nebo hrboly jsou závadou, pokud jsou ojedinělé. Jsou-li deformace odstranitelné běžnou údržbou, jde o závadu **ve sjízdnosti**, za kterou obec odpovídá. Nebylo tedy prokázáno spoluzavinění žalobce, žalovaný neprokázal, že nebylo v jeho silách závadu odstranit, a o výši způsobené škody nejsou pochybnosti.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolání z důvodu podle ust. § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. Vytýká odvolacímu soudu, že dostatečně nepřihlédl k ustanovení § 26 odst. 2 a § 26 odst. 7 zákona č. 13/1997 Sb. V tomto ohledu poukazuje na skutečnost, že povrch místní **komunikace** byl narušen prorůstajícími kořeny po delší časové období a že obyvatelé přilehlých domů o tomto narušení věděli. Dále dovolatel odvolacímu soudu vytýká, že dostatečně nezohlednil skutečnost, že pozemek, na kterém se místní **komunikace** nachází, je z části vlastnictvím Č. r., což by v případě odpovědnosti žalovaného mělo najít odraz ve stanovení poměrné odpovědnosti k náhradě škody. Dovolatel navrhuje, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření navrhl dovolání jako nedůvodné zamítnout. Odvolací soud správně zhodnotil provedené důkazy. K poškození chodníku prorůstáním kořenů nedochází postupně, ale jednorázově v okamžiku, kdy je působení kořenů natolik silné, že dojde k prudkému zvětšení rozsahu poškození chodníku. Takové poškození potom chodec nemůže předpokládat. Navíc k úrazu došlo v nočních hodinách.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, účastníkem řízení, zastoupeným advokátem ve smyslu ust. § 241 odst. 1 o. s. ř., napadené rozhodnutí přezkoumal podle ust. § 242 odst. 3 o. s. ř. a dospěl k závěru, že dovolání, které je přípustné podle ust. § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., není důvodné.

Podle § 27 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o **pozemních komunikacích**, ve znění zákonů č. 281/1997 Sb., č. 259/1998 Sb., č. 146/1999 Sb., 102/2000 Sb., 132/2000 Sb. (tj. ve znění účinném v době úrazu), uživatelé dálnice, silnice nebo místní **komunikace** nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto **pozemních komunikací**. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení vlastník místní **komunikace** odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada **ve schůdnosti** místní **komunikace** nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u **závady** způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

Podle § 26 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb. jsou v zastavěném území obce místní **komunikace** a průjezdní úsek silnice schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterým je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení stavebním stavem dálnice, silnice nebo místní **komunikace** se rozumí jejich kvalita, stupeň opotřebení povrchu, podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, mostů a mostních objektů a vybavení **pozemní komunikace** součástmi a příslušenstvím. Podle odstavce 7 tohoto ustanovení se závadou **ve schůdnosti** pro účely tohoto zákona rozumí taková změna **ve schůdnosti pozemní komunikace**, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně

technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

Podle § 9 odst. 1 věty první vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o **pozemních komunikacích**, je cílem údržby a oprav komunikací odstranit **závady ve sjízdnosti**, opotřebení nebo poškození **komunikace**, jejích součástí a příslušenství. Podle odst. 3 se činnosti dle rozsahu a povahy prací rozdělují na běžnou a souvislou údržbu a na opravy. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení běžná údržba zahrnuje zejména drobné místně vymezené práce, včetně ošetřování silniční vegetace.

Při stanovení podmínek vzniku odpovědnosti vlastníků **pozemních komunikací** za škody způsobené závadami ve sjízdnosti a **schůdnosti** zohledňuje zákon č. 13/1997 Sb. pouze tzv. nepředpokladatelné **závady**. Při jejich posuzování je třeba vycházet z objektivního kritéria přizpůsobení chování stavu **komunikace**. Z dikce ustanovení § 26 zák. č. 13/1997 Sb. je zřejmé, že pro posuzování závad **ve schůdnosti pozemní komunikace** platí obdobné závěry jako pro **závady ve sjízdnosti**. Rozumí se jimi tedy i natolik významné změny (zhoršení) **schůdnosti** v místě nekvalitního stavebního stavu **komunikace**, které jsou sice odstranitelné běžnou údržbou, avšak svým charakterem se natolik vymykají stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu **pozemní komunikace** a povětrnostním vlivům, že chodec ani při obezřetné chůzi respektující stav **komunikace** či případné důsledky povětrnostních vlivů nemůže jejich výskyt předpokládat a účinně na ně reagovat (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1495/2003, publikované v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. C 2751, k sjízdnosti **pozemní komunikace**).

Při objektivním posuzování nepředvídatelnosti závad **ve schůdnosti** místních komunikací potom sama skutečnost, že poškozený v místě bydlel a o stavu **komunikace** osobně věděl, nemůže hrát roli z hlediska vzniku odpovědnosti vlastníka **komunikace** za škody způsobené takovými závadami. Zák. č. 13/1997 Sb. nevyžaduje pro vznik odpovědnosti vlastníka **komunikace** za škodu náhlost **závady**. Ta může existovat i delší dobu. Rozhodující je, zda jde o takovou kvalitativní změnu, závalu či vlastnost **komunikace**, jež je způsobilá vyvolat pád či přivodit jiné zranění chodce. Prorůstající kořeny stromů na jinak rovném chodníku tak zásadně představují závalu **ve schůdnosti**, pokud stavební stav **komunikace** je jinak dobrý a vyčnívání kořenů okolních stromů ze stavebního stavu **komunikace** nijak nevyplývá. Navíc argumentuje-li dovolatel tím, že bylo obyvateli požadováno odstranění **závady**, ve spise předložená žádost je datována až po úrazu a je tedy pro posouzení odpovědnosti žalovaného za škodu nevýznamná.

Stejně jako u škůdce je třeba i u poškozeného při posuzování jeho spoluodpovědnosti za způsobenou škodu **ve** smyslu § 441 obč. zák. brát v úvahu jen takové jednání, které splňuje všechny předpoklady odpovědnosti za škodu, tj. musí být prokázáno, že jednání poškozeného bylo příčinou (jednou z příčin) vzniku škody. Pro takový závěr však v řízení nebyly zjištěny podstatné skutečnosti a v samotné okolnosti, že k prorůstání kořenů docházelo po delší dobu a že žalobce situaci v místě znal, nelze spatřovat protiprávnost jednání žalobce, které by přispělo ke vzniku škody (srovnej rovněž rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. března 2001, sp. zn. 25 Cdo 2233/99, publikovaný v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. C 315).

Pokud jde o námitku dovolatele, že pozemek, na němž se **komunikace** nachází, je částečně ve vlastnictví Č. r., je správný závěr soudů obou stupňů, že je nutné rozlišovat vlastnictví **pozemní komunikace**, jež je podmínkou pro vznik odpovědnosti za škodu způsobenou závadou **ve schůdnosti**, a vlastnictví pozemku, na němž **pozemní komunikace** leží. Vlastnické právo žalovaného k **pozemní komunikaci** je založeno ust. § 9 cit. zák. č. 13/1997 Sb. Žalovaný je obcí, na jejímž území se místní **komunikace** nachází a není potom rozhodující, kdo je vlastníkem pozemku, na němž je místní **komunikace** postavena.

Protože je rozhodnutí odvolacího soudu z hlediska námitek uplatněných v dovolání správné, dovolací soud podle ustanovení § 243b odst. 2 o. s. ř. dovolání žalovaného jako nedůvodné zamítl.

O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 243b odst. 5, věty první, § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů dovolacího řízení podáním vyjádření k dovolání. Za tento úkon právní služby náleží odměna za zastupování advokátem, krácená o polovinu (§ 3 odst. 1, § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění před 1. 9. 2006). Šazba odměny za úkon představuje částku 22.650,- Kč, po krácení 11.325,- Kč, plus 75,- Kč paušál a 19 % DPH, celkově 13.566,- Kč.

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 21. listopadu 2006

JUDr. Petr Vojtek, v. r.

předseda senátu